

Tots convocats pel nostre Bisbe per fer experiència d'Església diocesana

**L'ESGLÉSIA:
Casa de tots,
cosa de tots,
tota ella ministerial**

ASSEMBLEA DIOCESANA 2014
Dia 31 de maig de 9.30 a 13.30
Casa de l'Església- Acadèmia Mariana

Trobada de voluntaris del Projecte dels Habitatges Socials del Seminari de Lleida

L'Acadèmia Mariana va aplegar, el vespre del passat 8 d'abril, bona part del grup de vuitanta voluntaris que actualment col·laboren en el projecte, els quals varen reunir-se per fer un balanç de la feina feta en les diferents comissions. Els seus responsables van anar explicant en quina fase es trobava la seva feina, quins entrebancs

havien hagut de superar i quines eren les perspectives de futur.

Després molts voluntaris van explicar les vivències personals que els estava aportant haver-se compromès en aquest projecte. El Sr. Bisbe va cloure la trobada agraint la col·laboració dels voluntaris, així com de les empreses i institucions que s'han involucrat en el projecte.

AJUDANT A VIURE

L'alegria d'anunciar la Paraula

Ahores d'ara, quan encara som molts els qui asaborim la crida del papa Francesc a evangelitzar amb goig (*Evangelii Gaudium*), m'agrada recordar que ja Pau VI, en 1975, ens demanava afrontar la tasca de l'anunci amb entusiasme. Ens deia que un dels obstacles per a la nova evangelització és l'absència d'alegria i d'esperança, i ens invitava a la dolça i reconfortant alegria d'evangelitzar, encara que sembli que l'anunci sigui una sembra entre llàgrimes (cf. *Salm* 126, 6). Insistia en la necessitat que el món actual pugui rebre la Bona Nova, no a través d'evangelitzadors tristos i descoratjats, impacients o ansiosos, sinó a través de ministres de l'Evangelí, la vida dels quals irradia el fervor dels qui han rebut, abans de res en si mateixos, l'alegria de Crist, i accepten consagrar la seva vida a la tasca d'anunciar el Regne de Déu i d'implantar l'Església al món (*Evangelii Nuntian-di*, 80).

El repte fonamental de l'Església és i serà sempre anunciar la Paraula (l'Evangelí) de manera que arribi a la gent. És la missió encomanada per Jesús i és un deure d'amor, perquè «qui s'ha obert a l'amor de Déu, ha escoltat la seva veu i ha rebut la seva llum, no pot retenir aquest do per a ell tot sol» (*Lumen Fidei*, 49).

Ara que les diòcesis catalanes ens preparem per a celebrar amb els nostres joves un nou APLEC DE L'ESPERIT (7 de juny, Vetlla de la Pentecosta), fora bo posar-nos tots a l'escolta d'allò que el Senyor vulgui demanar-nos. Si els primers cristians afirmaven «no podem deixar d'anunciar el que hem vist i sentit» (*Ac* 4,20), és clar que només qui escolta la Paraula pot convertir-se després en el seu anunciador. De fet, l'Església és una comunitat que escolta i anuncia la Paraula de Déu. És en l'Evangelí on els batejats hi trobem sempre i de nou l'orientació per a encertar en el camí de la vida.

Permeteu-me tornar a recomanar la «Lectio divina», la lectura assídua de la Sagrada Escripura acompanyada per l'oració. Recordem que és un dels dos objectius diocesans per a aquest any. Si es promou aquesta pràctica amb eficàcia tots hi guanyarem. No podem oblidar mai que la Paraula de Déu és llum per als nostres passos i claror en el nostre camí (*Salm* 118/119,105).

Certament, el papa Francesc té tota la raó quan diu que només des d'un acolliment més ple, més conseqüent, més joiós (*Evangelii Gaudium*) de la Bona Nova de Jesús per part nostra, podem pensar esperançadament en un nou moment per a l'anunci de la Paraula als nostres conciutadans.

Cal recuperar les nostres conviccions: Déu vol que la Bona Notícia sigui oferta a tots fins a la fi dels temps; l'Evangelí i la persona de Jesús tenen força per si mateixos per «seduir» l'home d'avui; en la cultura i en les cultures d'aquest moment històric hi ha no pocs valors que sintonitzen amb el Regne de Déu que Jesús va venir a instaurar; i, sobretot: és l'Esperit del Senyor el primer actor en l'obra d'evangelització i qui condueix la Història cap a la seva plenitud.

Rebeu la salutació del vostre germà bisbe,

† Joan Piris
Bisbe de Lleida

ENTREVISTA

Aquesta imatge parla

EULÀLIA TORT

Feliços els pobres

La periodista Eulàlia Tort ha realitzat durant un any un servei a un dels països més pobres d'Amèrica Llatina: Guatemala. El contacte amb el P. Bernabé Dalmau, monjo de Montserrat, li ha donat l'ocasió de fer-li conèixer la novetat de les experiències en aquell país. La comunicació entre ambdós ha quedat plasmada en el llibre *Entre Montserrat i Guatemala. Cartes creuades* (Publicacions de l'Abadia de Montserrat), «una experiència de despullament i d'obertura a una nova realitat».

En què has canviat, arran de l'any a Guatemala?

Ha canviat totalment la meua mirada sobre la realitat dels països del Tercer Món. Guatemala és un país amb un 40% de pobresa, marcat per la inseguretat i la violència —cada dia moren assassinades 16 persones! Tot i aquestes xifres, he pogut descobrir la dignitat dels que no tenen res i una extraordinària humanitat de la qual ens queda molt per aprendre a Europa.

I per què les cartes creuades?

Han estat un alenada d'aire. No és gens fàcil deixar una vida i construir-ne una de nova. En el fons, emigrar a Guatemala ha estat per a mi una decisió lliure i voluntària... Ara em puc acostar millor al drama de les persones que deixen casa seva no per voluntat pròpia sinó per, simplement, sobreviure.

Et consideres ara una millor cristiana?

Per fi he entès les Benaurances... Reconec que a Barcelona em va ser impossible copsar l'extraordinària potència del *feliços els pobres*. Però quan treballes amb dones maltractades, quan a classe tens alumnes violats, agredits o mares solteres, t'adones que sí...: feliços els pobres, d'ells és el Regne de Déu.

Oscar Bardají i Martín

HISTORIA DE LA CARIDAD

El diácono Lorenzo y el servicio a los pobres

En el griego clásico *diakonos* significa *el que está al servicio de o el servidor*. En las primeras comunidades no pasó mucho tiempo antes de que el diácono se convirtiera en un importante ayudante del obispo. Los diáconos mantuvieron una relación inmediata con las necesidades sociales de las comunidades, convirtiéndose en los ojos y los oídos, las manos y el corazón de los obispos.

A partir de Gregorio Magno, los monjes ejercieron las tareas propias de los diáconos en el orden social y caritativo, quedando en realidad el diaconado como un estadio transitorio hacia el sacerdocio.

Lorenzo se convirtió muy pronto en el gran mártir de Roma y su fama se extendió por la cristiandad, y se le representó de acuerdo con la tradición de que fue quemado en una parrilla y de que sus perseguidores le pidieron que entregara «los tesoros de la Iglesia», que eran los recursos que él administraba para ayudar a las viudas y a los pobres.

Después de siglos de ocaso de los diáconos, el 21 de noviembre de 1964, por deseo del Concilio Vaticano II, se promulgó la restauración del diaconado permanente dentro de la constitución dogmática sobre la Iglesia. En el año 2003 había por lo menos 30.000 diáconos permanentes en 105 países. (En Cataluña es muy significativa de lo dicho la presencia de dos diáconos, Augurio y Eulogio, junto al obispo de Tarragona Fructuoso. Los tres murieron mártires en el año 259.)

Juan María Laboa

(Por sus frutos los conoceréis. Historia de la caridad en la Iglesia, Editorial San Pablo)

SER PADRES

Enseñar buenas conductas

Por favor, enséñele a su hijo, desde pequeño, a ser buena persona.

En realidad, se trata de que haga efectiva la educación en valores. Antes, a los valores se les llamaba *virtudes*. Ahora, parece que el término *virtud* se ha vuelto mojado y se ha impuesto el término *valor*.

No obstante, ambos términos tienen en común algo muy importante que los caracteriza: son *hábitos*. Es decir, han tenido que ser educados, entrenados y practicados para alcanzar su pleno rendimiento. «La virtud es un hábito operativo bueno», dijeron Aristóteles y santo Tomás.

¿Y dónde se aprende a ser virtuoso? En la familia. Los valores o virtudes se expresan indirectamente a través de la acción y no de las palabras, mostrándolos en el plano de las relaciones humanas, y es así también como se transmiten de padres a hijos.

Hay tres factores básicos para enseñar conductas. Tome nota: 1) Se aprende a hacer algo cuando, a cambio, se obtiene una gratificación o recompensa. 2) Se deja de hacer algo cuando, a cambio, no se consigue una gratificación o recompensa. 3) Se aprende mejor a hacer algo cuando se enseña a base de pequeños pasos.

Enseñe las virtudes, o los valores, a su hijo. Porque, como decía a los padres el emperador Marco Aurelio —por algo le llamaban *el sabio*—, «¡educalo o súpelo!».

Dr. Paulino Castells

(Consejos del doctor para padres principiantes, Edicions 62, Barcelona)

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Convocados a la fiesta

Hemos vivido con gozo la canonización de dos Papas. La Iglesia está de fiesta. Se nos ha invitado a palpar la cercanía de la santidad. Pequeños, jóvenes o mayores decían: «Le vi..., le pude dar la mano...» Muchos manifestaban: «Me impactó su cercanía..., su sencillez..., su santidad...»

Una joven exclamaba: «Yo no podía faltar, san Juan Pablo II me bautizó...» Otro afirmaba: «Mi foto con el Papa ha presidido el día». ¡Qué cara de gozo tenían! Convocados, hemos respondido a una gran celebración de la fe; al gozo, al testimonio.

Hoy y siempre, estamos convocados a una fiesta, a un encuentro. «Aquel día comprenderéis que yo estoy en mi Padre y vosotros en mí y yo en vosotros.»

El camino es claro: «Si me amáis, guardaréis mis mandamientos». El motor es el amor; la dirección, el Señor y los hermanos. Amar a Dios sobre todas las cosas y amar al hermano; de manera especial al que tiene hambre o sed, se encuentra desnudo, enfermo, preso...

La conclusión óptima: «El que me ame, será amado de mi Padre; y yo le amaré y me manifestaré a Él.»

Estamos convocados a una fiesta: el camino es el amor; la fiesta, el encuentro con el Señor.

Convocados, respondamos a la celebración de la fe, al gozo, al servicio, al testimonio..., al amor.

Hna. M. de los Ángeles Maeso

Franciscana de los Sagrados Corazones

LECTURES MISSA DIÀRIA I SANTORAL

Accés al Breviari

26. □ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [Ac 16,11-15 / Sl 149 / Jn 15,26-16,4a]. Sant Felip Neri (Florència 1515 - Roma 1595), prev., fund. Congregació de l'Oratori (CO, 1551); sant Zacaries, bisbe; sant Quadrat, mr., deixeble dels apòstols.

27. □ Dimarts [Ac 16,22-34 / Sl 137 / Jn 16,5-11]. Sant Agustí de Canterbury (s. VI-VII), bisbe, abans monjo a Roma; sant Juli, mr.; sant Berenguer, monjo; beat Josep Tous (Igualada 1811 - Barcelona 1871), prev. i fund.

28. □ Dimecres [Ac 17,15.22-18,1 / Sl 148 / Jn 16,12-15]. Sant Germà, bisbe de París; sant Emili, mr.; santa Maria-Anna de Jesús Paredes, vg., de l'Equador.

29. □ Dijous [Ac 18,1-8 / Sl 97 / Jn 16,16-20]. Sant Just (segle VI), bisbe d'Urgell; sant Pere Sans, bisbe de Fo-quien i màrtir a la Xina (1747), nat a Ascó (Ribera d'Ebre), dominic.

30. □ Divendres [Ac 16,9-18 / Sl 46 / Jn 16,20-23a]. Sant Ferran (1198-1252), rei castellano-leonès, patró d'institucions diverses; santa Joana d'Arc, vg., patrona de França; beat Pere Tarrés i Claret (Manresa, 1905 - Barcelona, 1950), prevere de la diòcesi de Barcelona.

31. □ Dissabte [So 3,14-18 (o bé: Rm 12,9-16b) / Sl: Is 12,2-3.4bcd.5-6 / Lc 1,39-56]. Visitació de la Mare de Déu; santa Peronella (Petronila), vg.

1. □ † Diumenge vinent, l'Ascensió del Senyor (lit. hores: 3a setm.) [Ac 1,1-11 / Sl 46 / Ef 1,17-23 / Mt 28,16-20]. Mare de Déu dels Desemparats, patrona de València i la seva regió; també la d'Argeme (Còria); sant Justí (s. II), mr. samarità, escriptor eclesiàstic.

DIUMENGE VI DE PASQUA

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 8,5-8.14-17)

En aquells dies, Felip baixà a la província de Samària, i predicava el Messies als de la regió. Unànimement la gent feia cas de Felip, després de sentir-lo i de veure els prodigis que feia: els esperits malignes sortien de molts posseïts, xisclant tant com podien, i molts invàlids o paralítics recobraven la salut. La gent d'aquella província se n'alegrà molt. Quan els apòstols, a Jerusalem, sentiren dir que Samària havia acceptat la paraula de Déu, els enviaren Pere i Joan. Hi anaren, doncs, i pregaven per ells perquè rebessin l'Esperit Sant, que encara no havia vingut sobre cap d'entre ells; només havien estat batejats en el nom de Jesús, el Senyor. Pere i Joan els imposaven les mans, i rebien l'Esperit Sant.

▶ Salm responsorial (65)

R. *Aclama Déu, tota la terra.*

Aclama Déu, tota la terra. / Canteu la glòria del seu nom, / canteu la seva fama gloriosa. / Digueu a Déu: / «Que en són d'admirables, les vostres obres!» R.

«Tota la terra es prosterna davant vostre / i canta la glòria del vostre nom». / Veniu a contemplar les gestes de Déu. / Que n'és d'admirable el que fa amb els homes! R.

Convertí la mar en terra ferma, / passaren el riu a peu eixut. / Ell és la nostra alegria, / ell, que sempre governa amb el seu poder. R.

Veniu, fidels de Déu, escolteu-me; / us contaré el que ha fet per mi. / Beneït sigui Déu: / No ha refusat la meua súplica, / ni m'ha negat el seu amor. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pere

(1Pe 3,15-18)

Estimats, reverencieu de tot cor el Crist com a Senyor. Estigueu sempre a punt per a donar una resposta a tothom qui us demani la raó de l'esperança que teniu; però feu-ho serenament i amb respecte. Guardeu neta la vostra consciència; així els qui critiquen la vostra bona conducta de cristians, s'hauran d'avergonyar d'haver malparlat. Si és voler de Déu, val més sofrir per haver obrat bé que per haver obrat malament.

També Crist morí una vegada per raó dels pecats. Ell, el just, va morir pels injustos, per conduir-nos a Déu. En el cos va ser mort, però per l'Esperit fou retornat a la vida.

▶ Evangeli segons sant Joan (Jn 14,15-21)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Si m'estimeu, guardareu els meus manaments; jo pregaré el Pare que us donarà un altre Defensor, l'Esperit de la veritat, perquè es quedi amb vosaltres per sempre. El món no el pot rebre, perquè no és capaç de veure'l ni de conèixer-lo, però vosaltres sí que el coneixeu, perquè habita a casa vostra i està dins de vosaltres. No us deixaré orfes: tornaré a venir. D'aquí a poc, el món ja no em veurà, però vosaltres sí que em veureu, perquè jo visc, i vosaltres també viureu. Aquell dia sabreu que joestic en el meu Pare, i vosaltres en mi, i jo en vosaltres. El qui m'estima, és aquell que té els meus manaments i els compleix; el meu Pare l'estimarà, i jo també l'estimaré i me li faré conèixer clarament.»

▶ Lectura del libro de los Hechos de los apóstoles (Ac 8,5-8.14-17)

En aquellos días, Felipe bajó a la ciudad de Samaría y predicaba allí a Cristo. El gentío escuchaba con aprobación lo que decía Felipe, porque habían oído hablar de los signos que hacía, y los estaban viendo: de muchos poseídos salían los espíritus inmundos lanzando gritos, y muchos paralíticos y lisiados se curaban. La ciudad se llenó de alegría. Cuando los apóstoles, que estaban en Jerusalén, se enteraron de que Samaría había recibido la palabra de Dios, enviaron a Pedro y a Juan; ellos bajaron hasta allí y oraron por los fieles, para que recibieran el Espíritu Santo; aún no había bajado sobre ninguno, estaban sólo bautizados en el nombre del Señor Jesús. Entonces les imponían las manos y recibían el Espíritu Santo.

▶ Salmo responsorial (65)

R. *Aclamad al Señor, tierra entera.*

Aclamad al Señor, tierra entera; / tocad en honor de su nombre, / cantad himnos a su gloria. / Decid a Dios: «¡Qué temibles son tus obras!» R.

Que se postre ante ti la tierra entera, / que toquen en tu honor, / que toquen para tu nombre. / Venid a ver las obras de Dios, / sus temibles proezas en favor de los hombres. R.

Transformó el mar en tierra firme, / a pie atravesaron el río. / Alegrémonos con Dios, / que con su poder gobierna eternamente. R.

Fieles de Dios, venid a escuchar, / os contaré lo que ha hecho conmigo. / Bendito sea Dios, que no rechazó mi suplica / ni me retiró su favor. R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pedro

(1Pe 3,15-18)

Queridos hermanos: Glorificad en vuestros corazones a Cristo Señor y estad siempre prontos para dar razón de vuestra esperanza a todo el que os la pidiere; pero con mansedumbre y respeto y en buena conciencia, para que en aquello mismo en que sois calumniados queden confundidos los que denigran vuestra buena conducta en Cristo; que mejor es padecer haciendo el bien, si tal es la voluntad de Dios, que padecer haciendo el mal. Porque también Cristo murió por los pecados una vez para siempre: el inocente por los culpables, para conducirnos a Dios. Como era hombre, lo mataron; pero, como poseía el Espíritu, fue devuelto a la vida.

«Entonces sabréis que yo estoy con mi Padre, y vosotros conmigo y yo con vosotros. El que acepta mis mandamientos y los guarda, ese me ama; al que me ama lo amaré mi Padre, y yo también lo amaré y me revelaré a él.»

▶ Evangelio según san Juan (Jn 14,15-21)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «Si me amáis, guardaréis mis mandamientos. Yo le pediré al Padre que os dé otro defensor, que esté siempre con vosotros, el Espíritu de la verdad. El mundo no puede recibirlo, porque no lo ve ni lo conoce; vosotros, en cambio, lo conocéis, porque vive con vosotros y está con vosotros. No os dejaré huérfanos, volveré. Dentro de poco el mundo no me verá, pero vosotros me veréis y viviréis, porque yo sigo viviendo.

«Entonces sabréis que yo estoy con mi Padre, y vosotros conmigo y yo con vosotros. El que acepta mis mandamientos y los guarda, ese me ama; al que me ama lo amaré mi Padre, y yo también lo amaré y me revelaré a él.»

Crist ressuscitat. Pintura del Bramantino (Bartolomeo Suardi, 1450-1536), Museu Thyssen-Bornemisza (Madrid)

🔊) *Aquesta imatge parla*

COMENTARI

El testament de Jesús

els discursos de comiat de Jesús en l'evangeli de Joan són el seu testament. Però no sempre tenim present que el testament de Jesús se'ns deixa de tres formes diverses. En primer lloc en forma de gest: el gest de Jesús de rentar els peus als deixebles expressa l'actitud més pregona de la vida de Jesús, la que més defineix el seu capteniment davant els homes i les dones que l'envolten.

És un testament en una imatge plàstica i entenedora. La segona forma de presentar el testament de Jesús és mitjançant la formulació típica dels comiats testamentaris, el manament: «Esti-

meu-vos els uns als altres tal com jo us he estimat». No és una imposició, és una exhortació a comportar-se com el testador. Però hi ha una tercera forma en què s'expressa el llegat de Jesús: l'Esperit Sant és el contingut del testament que Jesús ens deixa a tots i que ens lliga plenament amb ell. És el seu Esperit, el seu alè, el seu estil, el seu tarannà.

El text d'avui recull el testament de forma explícita: «Si m'estimeu, guardareu el meu manament (en singular), i jo pregaré al Pare, que us donarà un altre Paràclit perquè estigui amb vosaltres per sempre. És l'Esperit de la Veritat... vosaltres... el coneixeu, perquè habita a casa vostra i està dins de vosaltres». Tres coses: «un altre Pa-

ràclit» que vingui en comptes del primer «Paràclit», que és Jesús (1Jn 2,5). *Paràclit* és una paraula que vol dir: un que ve a fer companyia i a donar recolzament. És l'Esperit de la Veritat perquè és el qui conduirà els creients per tots els racons de la Veritat (16,13). Finalment, «habita a casa vostra», utilitzant el mateix verb (*menein*) que s'empra per parlar de les estances de la casa del Pare i del creient com a *estança*. El tema de la immanència mútua entre el creient i Jesús surt aquí de forma impactant a través de la figura de l'Esperit de la Veritat. Perquè la tasca de l'Esperit Sant, en l'evangeli de Joan, és fer present Jesús.

Oriol Tuñí, SJ

NOTÍCIES DE LA DIÒCESI

ÀREES DE COOPERACIÓ PASTORAL

Àrea d'Evangelització

Acció Catòlica Obrera (ACO)

• QUI SOM?

Dones i homes de totes les edats, creients en Jesucrist, obrers, empleats, tècnics de professions diverses, aturats, treballadors en precari, mestres de casa, jubilats... L'ACO aplega més de 800 membres adults.

Molts de nosaltres estem compromesos en organitzacions sindicals, partits polítics, moviments cívics, ONG i associacions diverses, amb voluntat de transformar la nostra societat a favor dels més febles, per fer-hi present el Regne de Déu. A més de a Lleida, l'ACO està present a diverses diòcesis de Catalunya i de la resta de l'Estat.

• QUÈ FEM?

Ens trobem regularment en petits grups per fer revisió de vida. Hi compartim la nostra vida de cada dia: la família, el barri, la feina, els nostres compromisos... Mirem aquesta realitat i la valorem a la llum de l'Evangeli, per trobar camins d'acció que ens ajudin a canviar-nos nosaltres mateixos i el nostre món.

• COM HO FEM?

Cada curs, ACO proposa a tots els grups unes prioritats de treball que ens ajudin a sentir-nos Moviment i a avançar personalment, com a grup de militants i com a col·lectiu. La pregària, l'estudi de l'Evangeli, les jornades de formació, les celebracions de la fe i altres trobades del Moviment ens ajuden a anar fent aquest camí.

Nomenament

El Sr. Bisbe ha nomenat els esposos Sr. Emili Reimat Burgués i Sra. Tiesa Corbella García, delegats diocesans de Pastoral Familiar de la Diòcesi de Lleida.

Una làpida per als màrtirs

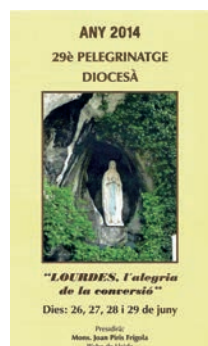
El passat 4 de maig, al cementiri de Lleida, més en concret, al monument que se'n diu Fossa Comuna, s'ha inaugurat una làpida de marbre en memòria del bisbe de Lleida, màrtir, Mons. Salvi Huix Miralpeix, i de 14 altres màrtirs, tots ells beatificats a Tarragona el 13 d'octubre passat.

Ha beneït la làpida Mons. Joan Piris, acompanyat de l'arquebisbe d'Urgell, Mons. Joan-Enric Vives (un dels màrtirs era sacerdot diocesà d'Urgell). Hi han assistit també alguns sacerdots de Lleida, el vicari general d'Urgell, el general de la Congregació de la Sagrada Família, amb altres dos membres de la seva Cúria Generalícia. Igualment, una bona representació dels pares mercedaris i dels pares carmelites de Lleida. Hi ha participat una quarantena de fidels. L'Ajuntament de Lleida hi ha estat representat per la regidora Rosa Ball.

Després de la inauguració, els participants a l'acte s'han traslladat a la capella del cementiri, on s'ha tingut la Missa concelebrada. Ha estat un acte senzill, emotiu i molt participat.

29è Pelegrinatge diocesà a Lourdes

L'Hospitalitat de la Mare de Déu Lourdes ens comunica que ja està oberta la inscripció per participar en el seu pelegrinatge, que es farà del 26 al 29 de juny.

Inscripcions:

—Casa de l'Església (Acadèmia Mariana). Tel. 973 282 548.

Tots els dimecres i dijous, des del 14 de maig fins al 12 de juny.

Horari: De les 18 a les 20 h.

AGENDA

Adoració diürna a l'Església de Sant Pere

De dilluns a divendres de 10 a 14 h i de 16 a 19 h. Dissabtes de 10 a 14 h. Diumenges de 18 a 19 h a la Catedral

• Diumenge, 25 de maig: Dia del Malalt.

• Dijous, 29 de maig:

—18.30 h, trobada de Formació de Pastoral de la Salut «La Nueva Evangelización, una experiencia de fe y caridad», a càrrec de Mons. José Luis Redrado (Bisbe emèrit).

• Divendres, 30 de maig:

—18 h, visiten al Sr. Bisbe els nens de Catequesi de la parròquia de Sant Ignasi de Loiola.
—20 h, Confirmacions d'alumnes del col·legi de Santa Anna a la parròquia de Sant Llorenç.

• Dissabte, 31 de maig:

—9.30 h, V Assemblea diocesana a la Casa de l'Església (Acadèmia Mariana).
—18 h, Confirmacions a la parròquia de Sant Agustí, nois de la residència Sant Joan d'Àvila.

• Diumenge, 1 de juny. Ascensió del Senyor:

—10.30 h, el Sr. Bisbe presideix l'Eucaristia que es transmet per la 2 de TVE.
—20 h, concert a la parròquia de Sant Llorenç de les corals romaneses catòlica i ortodoxa.

Dinar literari de lliurament de premis de la Frater

El diumenge 27 d'abril, festa de la Mare de Déu de Montserrat, en el decurs d'un dinar literari celebrat a l'Acadèmia Mariana de Lleida, tot commemorant alhora la festa de Sant Jordi, tingué lloc el lliurament de premis del Concurs de Narracions FRATER (Fraternitat Cristiana de Persones amb Discapacitat), en la seva 33a edició.

AYUDANDO A VIVIR

La alegría de anunciar la Palabra

A estas alturas, cuando todavía somos muchos los que saboreamos la llamada del papa Francisco a evangelizar con júbilo (*Evangelii Gaudium*), me gusta recordar que ya Pablo VI, en 1975, nos pedía afrontar la tarea del anuncio con entusiasmo. Nos decía que uno de los obstáculos para la nueva evangelización es la ausencia de alegría y de esperanza, y nos invitaba a la dulce y reconfortante alegría de evangelizar, aunque parezca que el anuncio sea una siembra entre lágrimas (cf. *Salmo 126,6*). Insistía en la necesidad de que el mundo actual pueda recibir la Buena Nueva, no a través de evangelizadores tristes y desalentados, impacientes o ansiosos, sino mediante ministros del Evangelio cuya vida irradia el fervor de quienes han experimentado la alegría de Cristo, ante todo en sí mismos, y aceptan consagrar su vida a la tarea de anunciar el reino de Dios y de implantar la Iglesia en el mundo (*Evangelii Nuntiandi*, 80).

El reto fundamental de la Iglesia es y será siempre anunciar la Palabra (el Evangelio) de manera que llegue a la gente. Es la misión encomendada por Jesús y es un deber de amor, porque «quien se ha abierto al

amor de Dios, ha escuchado su voz y ha recibido su luz, no puede retener este don para él solo» (*Lumen Fidei*, 49).

Ahora que las diócesis catalanas nos preparamos para celebrar con nuestros jóvenes una nueva JORNADA DEL ESPÍRITU (7 de junio, Vigilia de Pentecostés), sería bueno que todos nos pusiéramos a la escucha de lo que el Señor quiera pedirnos. Si los primeros cristianos afirmaban «no podemos dejar de anunciar lo que hemos visto y oído» (*Hech 4,20*), está claro que sólo quien escucha la Palabra puede convertirse después en su anunciador. De hecho, la Iglesia es una comunidad que escucha y anuncia la Palabra de Dios. Es en el Evangelio donde los bautizados encontramos siempre y de nuevo la orientación para acertar en el camino de la vida.

Permitidme volver a recomendar la «Lectio divina», la lectura asidua de la Sagrada Escritura acompañada por la oración. Recordemos que es uno de los dos objetivos diocesanos para este año. Si se promueve esta práctica con eficacia todos ganaremos. No podemos olvidar nunca que la Palabra de Dios es lámpara

para nuestros pasos y luz en nuestro camino (*Salmo 118/119,105*).

Ciertamente, el papa Francisco tiene toda la razón cuando dice que sólo desde una acogida más plena, más consecuente, más alegre (*Evangelii Gaudium*) de la Buena Nueva de Jesús por nuestra parte, podemos pensar esperanzadamente en un nuevo momento para el anuncio de la Palabra a nuestros conciudadanos.

Tenemos que recuperar nuestras convicciones: Dios quiere que la Buena Nueva sea ofrecida a todos hasta el fin de los tiempos; el Evangelio y la persona de Jesús tienen fuerza por sí mismos para «seducir» al hombre de hoy. En la cultura y en las culturas de este momento histórico hay no pocos valores que sintonizan con el Reino de Dios que Jesús vino a instaurar, y, sobre todo, que el primer actor en la obra de evangelización y quien conduce la Historia hacia su plenitud, es el Espíritu del Señor.

Recibid el saludo de vuestro hermano obispo,

† **Joan Piris**
Obispo de Lleida

Per publicar notícies, les podeu enviar a: mcs.bisbatlleida@gmail.com

Per publicar dades a l'agenda, aneu al web del Bisbat de Lleida (<http://www.bisbatlleida.org>), apartat Agenda, i entreu les dades

Per col·laborar econòmicament amb la Delegació de Mitjans de Comunicació Social del Bisbat de Lleida: Banco Sabadell-Atlántico: 0081-0455-94-0006223737